

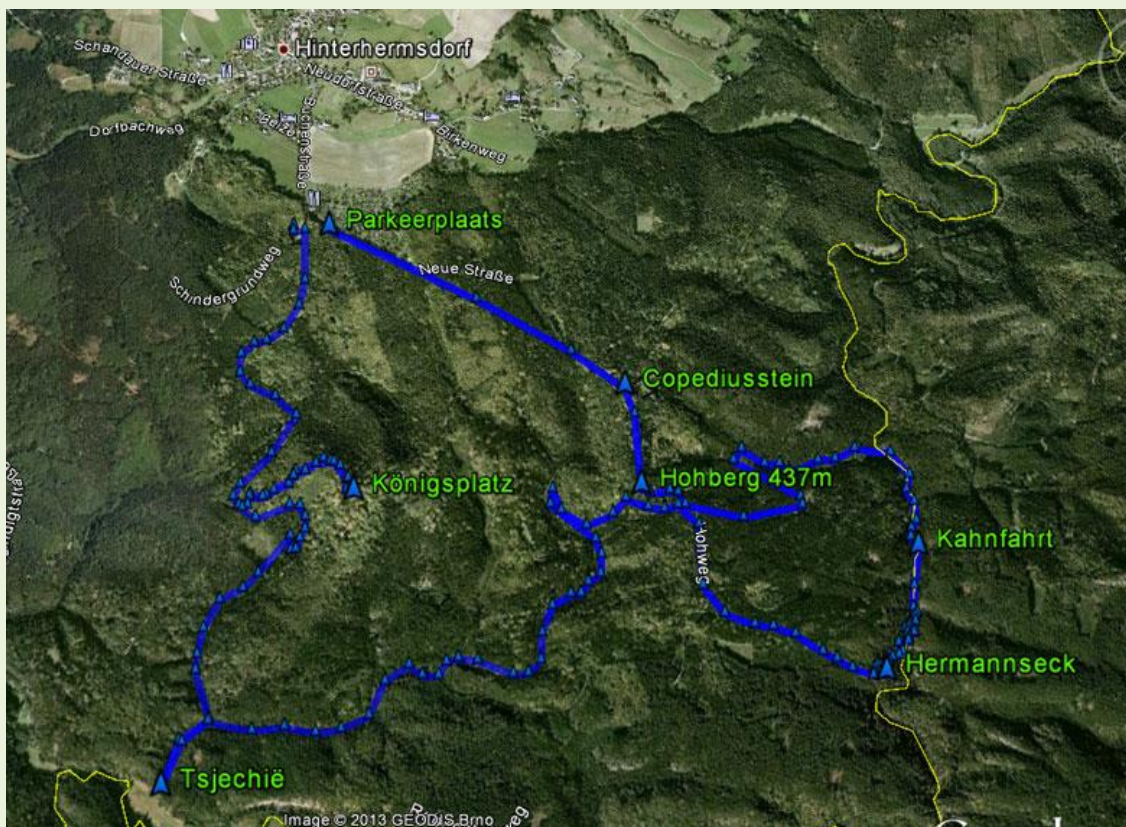
Hinterhermsdorf

Rondwandeling met Kahnfahrt

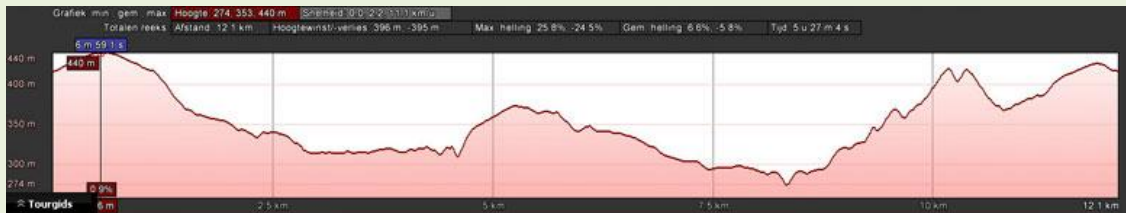
Hinterhermsdorf - Hohberg - Kirnitzschklamm Stausee - Obere Schleuse
Kahnfahrt - Hermannseck - Tsjechische grens - Königsplatz - Hinterhermsdorf

***** - 12 Km - 400 Hm - 4:30 uur

Al sinds 1879 is een Kahnfahrt bij de Obere Schleuse Hinterhermsdorf de grootste attractie van de regio. We kunnen er dan ook niet omheen om dit bijzondere boottochtje door de Kirnitzschklamm op te nemen in een rondwandeling. Daarnaast bevat deze wandeltocht enkele uitzichtpunten, waarvan de Königsplatz tot de mooiste in de streek wordt gerekend.

Tussen de hoogtepunten door lopen we over brede en goed begaanbare boswegen. Alleen de klim uit de Klamm gaat via een trap en het uitzichtpunt Königsplatz is alleen over een smaller maar veilig paadje te bereiken. De aangegeven looptijd is ruim, wij hebben er zelfs nog een uur langer over gedaan vanwege de sneeuw- en ijs condities en omdat we wat langer bij de warme houtkachel in het gezellige Kahnfahrt Bootsstation zijn blijven hangen.

We beginnen deze bijzondere wandeldag in Hinterhermsdorf, een dorpje op de grens met Tsjechië in de Sächsische Schweiz. Vanuit Bad Schandau aan de Elbe kunnen we er door het Kirnitzschtal naar toe, of via de langere route over Mittelndorf, Lichtenhain en Sebnitz.

Beide routes zijn zo mooi dat we aanraden de heenweg de ene en op de terugweg de andere route te kiezen.

In het centrum van Hinterhermsdorf wordt de parkeerplaats Buchenparkhalle aangegeven, deze ligt achter het dorp in het bos aan de doodlopende Neulandweg. (Instellen op de navigatie.)

Het is weer een koude morgen als we de wandelschoenen aantrekken, maar daar raken we in deze vakantie al aardig aan gewend. Wel rijden we eerst even langs

de VVV in het centrum om te informeren of de Kahn bij de Obere Schleuse wel vaart. Daar wordt ons verzekerd dat deze vanaf Pasen, het afgelopen weekeinde, elke dag zal varen, weer of geen weer. Dus geen excuus voor ons om de wandeling af te blazen.

Vanaf de parkeerplaats lopen we naar de Buchenparkhalle en gaan er rechts aan langs de lange rechte boslaan in. Het wordt ons eenvoudig gemaakt, het Bootsstation Obere Schleuse wordt al aangegeven. Drie kwartier wandelen staat er voor via de blauwe route.

Op de eerste Y-splitsing houden we de weg rechtdoor aan en blijven op de ondanks de sneeuw nog goed begaanbare weg. Bijna ongemerkt gaat het een beetje bergop, maar dat is juist prettig om ons even warm te kunnen lopen.

Het is een lang recht stuk door dichte bossen tot we aan de rechterzijde een schuilhut zien staan bij de Copediusstein. Daar kunnen we kiezen uit linksaf een Steig omlaag naar de Obere Schleuse, of rechtdoor over de brede weg verder.

Deze afkorting links trekt ons wel, maar een nadere blik laat ons toch anders beslissen. De Steig ziet er onder de winterse omstandigheden slecht begaanbaar uit. Dat gaan we niet riskeren.

We gaan dus rechtdoor terwijl de weg steeds meer omhoog loopt. Het bospad gaat de Hohberg op naar 419m.

Na klimmen volgt natuurlijk dalen, en dat gaat met een lange bocht omlaag tot er van links een bosweg bij komt en we op een Y-splitsing staan. Hier houden we rechts aan en lopen deze af tot aan een volgende splitsing met weer een schuilhut.

Voor gladheid bij de afdaling hoeven we niet op te passen, tot onze verrassing zijn de paden hier onlangs voorzien van een laagje geel zand. Het zoveelste voorbeeld dat we deze vakantie te zien hebben gekregen van het perfecte onderhoud van de wandelpaden voor de toeristen in deze streken.

Deze schuilhut gaan we later tijdens de rondwandeling nog eens terug zien, deze route loopt in een 8-vorm waarvan de twee lussen hier samenkomen.

Nu gaan we linksaf, eerst nog vlak en daarna verder dalend. In een scherpe bocht naar rechts komen er van links nog een paar paden bij, we blijven echter rechts aanhouden op de zelfde weg. Direct na de lusvormige bocht moeten we echter rechtsaf een pad omlaag kiezen, ook daar is onze bestemming goed aangegeven.

We dalen nu helemaal af tot onder in de Kirnitzschklamm waarbij we net voor we beneden aankomen overgaan op een klinkerpad en langs een openbaar toiletgebouw komen. Deze is echter gesloten.

Enkele meters verder lopen we dan tegen de Kirnitzschbach aan die hier een langgerekt stuwmeer vormt in de diepe kloof achter de stuwdam Obere Schleuse.

We konden ons er vooraf nauwelijks een voorstelling van maken, dit idyllische en rustige plekje overtreft al onze verwachtingen. Het is er prachtig! Het water is helder en in de diepe kloof zonder een enkele rimpeling. Dat levert prachtige weerspiegelingen op van de steile rotswanden en het groen in de Klamm. Het water is ook ondiep, zodat we ook alle details op de bodem en wat daar leeft groeit en bloeit mooi kunnen bekijken.

Het pad loopt naar rechts langs de oever waar het Bootsstation al om het hoekje ligt en we zien nu ook hoe een 'Kahn' er uit ziet waar we straks mee de Kirnitzschbach af zullen varen.

Het loket voor de boottickets is gesloten, dus lopen we enkele meters verder en gaan er de Hütte binnen waar een houtkachel staat te loeien. We besluiten hier eerst maar een kop koffie te drinken, de dame van de bediening laat ons weten dat de bootman af en toe wel een blik door het raampje werpt en ons komt halen als hij ziet dat we de koffie op hebben. Het gaat er dus gemoedelijk aan toe. Dat blijkt ook even later als ze bij ons aan tafel plaatsneemt om een praatje te maken. Hoe deze mensen met elkaar communiceren is ons onduidelijk, maar op de een of andere manier is er plots contact geweest en laat ze weten dat er nog een stel met een kind in de Klamm aan het afdalen zijn. Misschien willen die ook wel mee en of wij daar op willen wachten. Natuurlijk willen we dat, het is zo knus in dat kleine en warme hutje.

(In de Stube is van alles te krijgen, maar het duurt even om bijvoorbeeld een kop koffie te krijgen. Ze hebben er geen elektriciteit en zijn aangewezen op gas. De koffie wordt dan ook op oma's manier gezet; Water koken en met de hand opgieten in het filter op een thermoskan. Een lekker ouderwets en gloeiend heet kop koffie als resultaat.)

Nadat ook nieuw aangekomen Duitse gasten wat hebben gedronken, worden we inderdaad opgehaald om in de Kahn plaats te nemen en € 4,- per persoon bij te dragen. Dan gaat onze kapitein achterin zitten en begint rustig te peddelen. Het varen in de diepe kloof tussen de rotswanden is een bijzondere beleving, en iedereen zit dan ook

om zich heen te kijken om zo veel mogelijk indrukken te verzamelen. Het rondkijken gaat echter niet in rust en stilte, de vriendelijke man met de peddel vertelt graag dat hij dit al 38 jaar lang elke dag doet en de baan steeds weer krijgt aangeboden omdat hij zo goed zijn gasten kan onderhouden. Nou, dat zullen we dan ook weten. Hij blijft maar verhalen en anekdotes vertellen, grapjes die hij natuurlijk al 38 jaar ten gehore brengt, maar nog steeds erg aanslaan bij het vijfkoppige publiek. Twee minuten na de afvaart is het al reuze gezellig aan boord.

De boottocht duurt ongeveer twintig minuten. De natuur van deze zijde bekijken is indrukwekkend en in elk jaargetijde weer anders. In ons geval maken de ijsschotsen de tocht extra speciaal. De Fahrt had ook wel een uur mogen duren, maar we krijgen het wel snel koud door het stil zitten.

De boot vaart tot aan een stuwdam waar iedereen moet uitstappen om lopend de weg te vervolgen. Wij krijgen nog een extraatje mee, de kapitein stapt mee aan de wal en geeft nog wat uitleg en een demonstratie hoe hij hier bij de stuwdam het waterpeil achter de dam kan regelen.

Dan moeten we toch afscheid nemen, we verheugen ons er nu op om weer even warm te lopen. Vanuit de Klamm loopt een pad omhoog en dan links langs de steile rotswand. Het paadje is spiegelglad en de afgrond links diep, dus gaat het maar schoorvoetend verder.

Verderop volgt een splitsing waar we een keuze moeten maken. Omhoog via steile maar brede traptreden, of linksaf om daar door een smalle rotsspleet over een ijzeren laddertje omhoog te gaan. Uit vooraf ingewonnen informatie weten we al dat de rugzak in de hand moet worden megedragen om door deze spleet te kunnen komen.

De trap omhoog ziet er zeer slecht begaanbaar uit door de sneeuw en het ijs. We overleggen met het Duitse gezin en besluiten eerst iets verderop de Felsspalt te verkennen. De smalle voetgrote treden van de ijzeren ladder door de spleet zijn echter voorzien van een ijslaag, en verdere houvast is er nauwelijks. Dat gaat het zeker niet worden.

Dan blijft alleen de optie via de traptreden over. Daar waar leuningen zijn aangebracht valt het ook wel mee, maar waar deze ontbreken moeten we soms op handen en voeten verder om niet beneden in het water van de Klamm te eindigen.

We zijn dan ook opgelucht als we bij een stalen trap komen waarvan de treden wel schoon zijn, dit is de laatste trap voor we de kloof uit zijn.

(Voor de duidelijkheid, in niet winterse omstandigheden is dit een leuke en volkomen veilige route!)

Boven moeten we straks rechtsaf, maar eerst gaan we links waar we een minuutje later op het uitzichtpunt Hermannseck staan bij een schuilhut.

Aussicht Hermannseck is zeker mooi, maar we hebben wel mooiere uitzichten gezien. Ooit zal het vanaf hier mogelijk zijn geweest om tot diep in de Kirnitzschklamm omlaag te kijken, maar de dichte begroeiing heeft de overhand gekregen en het uitzicht grotendeels geblokkeerd.

Vanaf het uitzichtpunt gaan we nu het wandelpad rechtdoor het bos in volgen. Daarbij negeren we de enkele zijwegen, en dalen licht af tot we op een splitsing met een andere bredere bosweg komen. We slaan er rechtsaf en lopen dit dan helemaal af tot aan de kruising bij de Schuilhut waar we eerder zijn geweest.

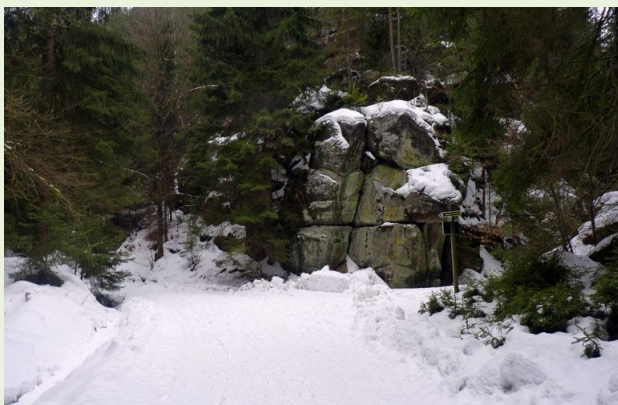

Nu gaan we voor de hut links en volgen de route gemarkeerd met wit/rood/wit een klein eindje. Al snel kunnen we weer tussen twee alternatieven kiezen; Links loopt deze route via een smal pad omlaag en kort daarmee een lange lus van het brede pad af waar we op lopen. Het brede pad gaat verderop echter langs een paar prachtige rotswanden die we niet willen missen, dus kiezen wij voor rechtdoor aanhouden via de wat langere route. De steile

rotswanden komen dan rechts al snel in zicht, en niet alleen rotsen met fraaie mossen in allerlei kleuren van groen tot geel, maar ook nog eens met meterslange ijspegels behangen.

Na de lange lus komt het smallere pad er van links weer bij en lopen we alsmaar door tot aan een T-splitsing waar de rode route naar rechts gaat. De wit/rood/wit strepen laten we nu vallen en slaan er linksaf. Weer een lang gedeelte door soms prachtige bossen afgewisseld met meer open gedeeltes en meer rotsformaties.

Alle zijwegen blijven we negeren, tot we bij een T-splitsing komen met een opvallend rotsblok rechts van het pad na een splitsing. (foto boven) Het pad naar rechts is de Zollstrasse richting de Königsplatz en sluit verderop ook weer op de rode route aan.

Zo dadelijk gaan we hier rechts, maar eerst lopen we nog even rechtdoor omdat we daar bij de volgende splitsing bij de Tsjechische grens kunnen komen. Dat willen we even bekijken en als het mogelijk is er een korte pauze houden.

Tegenover de splitsing ligt een breed open gedeelte waarin de grenspalen staan, het veld is echter vandaag niet goed toegankelijk. Wel toegankelijk is het bankje daar om het hoekje waar we dankbaar gebruik van maken.

Dan keren we weer terug naar de splitsing met het opvallende rotsblok en slaan nu linksaf richting Königsplatz.

Deze oude grensweg is schitterend, beschut tussen twee wallen is het er heerlijk wandelen door vooral dichte dennenbossen.

Erg ver is het echter niet voor we bij een volgende splitsing zijn, en linksaf een meer open bosgebied in wandelen. Een pad dat bijna ongemerkt steeds meer naar rechts afbuigt.

Ook dit pad blijven we lange tijd volgen. Wanneer we al dicht bij de Königsplatz zijn aangekomen, volgt een scherpe bocht naar rechts en gelijk weer naar links, daar begint de klim de berg op.

Pas wanneer het weer vlak wordt komen we op een groot kruispunt, daar staat rechts een richtingaanwijzer die ons rechts de berg op wijst naar het uitzichtpunt Königsplatz.

Dit is volgens de boekjes en het internet het mooiste uitzichtpunt in het Hinterhermsdorf gebied en dat willen we natuurlijk zien. Daarna zullen we hier op de kruising terugkomen en het bospad rechtdoor gaan vervolgen.

Via een smal paadje gaat het de berg verder op, maar op het brede pad hebben we al veel hoogtemeters overwonnen zodat dit niet meer al te zwaar is.

Alleen het eerste stukje gaat het nog een beetje steil, daarna buigt het pad naar rechts en volgen er nog een paar haarspeldbochtjes omhoog voor we daarna tamelijk vlak over een steeds smaller wordende bergrug wandelen.

Al snel komt het uitzichtpunt in zicht en kunnen we op het bankje onder een overhangende rotsblok gaan zitten, en heerlijk beschut tegen de koude wind genieten van het enorme uitzicht op 437m hoogte.

Het mooiste uitzicht van dit gebied daarin kunnen we meegaan, maar niet het mooiste van de Sächsische Schweiz. Voor ons is dat de Kipphorn bij de Große Winterberg waar we eerder deze week zijn geweest.

Als we zijn uitgekeken en de appeltjes zijn weggewerkt, keren we terug via het bergpaadje. Bij de haarspeldbochten ging het omhoog prima ondanks de aangelopen sneeuw, maar omlaag is toch minder stabiel. Een paar keer moeten we op ons achterwerk omlaag verder om heelhuids beneden te komen.

Het is maar een kort stukje, zodat we toch vlot weer op het brede bospad staan. Daar gaan we nu rechtsaf verder om daarna heel geleidelijk de berg weer af te dalen. Vanaf de Königsplatz is het nu in een keer door terug naar de parkeerplaats door alsmaar deze weg te blijven volgen. Hier en daar komt er een weg van links of rechts bij, maar daar hoeven we geen aandacht aan te geven.

We komen van een andere kant het bos weer uit bij de Buchenparkhalle met de parkeerplaats links en de Gaststätte recht voor ons.

Tijdens de autorit kijken we terug op een prachtige maar door de omstandigheden soms avontuurlijke dag. Daar we nog tamelijk vroeg zijn kiezen we voor de langere maar zeer mooie route over Sebnitz naar Bad Schandau, waarbij we onderweg nog enkele bijzondere ontmoetingen hebben met vossen die soms dicht bij de weg in de sneeuwvelden naar prooi zoeken.

De routes zijn zo nauwkeurig mogelijk opgetekend. Ik ben niet verantwoordelijk voor wijzigingen ter plaatse en/of (type-)fouten in de omschrijvingen. NEEM ALTIJD EEN GOEDE WANDELKAART MEE! [En mail ons](#) als je onjuistheden tegenkomt.

© 2006-2013 superfamilie.nl | Het is toegestaan deze PDF routebeschrijving af te drukken of te downloaden naar een locale harde schijf voor enkel persoonlijk en non-commercieel gebruik. | Voor meer informatie zie: [Auteursrecht & Disclaimer](#) |